روزنه

هدی صالحی:

حاضر نیستند حداقل‌ها را برای بانوان هزینه کنند

● با هدی صالحی، دانش‌آموخته رشته «مطالعات زنان با گرایش حقوق زن در اسلام» و نماینده جمعیت زنان مسلمان نواندیش در استان هرمزگان، درباره تلاش‌های فعالان سیاسی این استان در راستای رسیدن به سهمیه ۳۰ درصدی زنان از مجلس، گفت‌وگو کرده‌ایم.

◣ جایگاه زنان در شورای هماهنگی اصلاح‌طلبان استان هرمزگان چگونه است؟ چه تعداد زن عضو این شورا هستند؟

از مجموع ۹ نفری که با آرای مجمع عمومی به این شورا راه یافتند، دو نفر از بانوان انتخاب شدند و دو نفر دیگر هم به عنوان نماینده تشکل‌های زنان در این شورا حضور دارند که بنده به نمایندگی از حزب جمعیت زنان نواندیش مسلمان در این شورا حضور دارم و چون قبلا سهم زنان در این شورا یک نفر بیشتر نبود، این افزایش چهاربرابری تأثیر شگرفی بر امور گذاشته است.

◣ آیا مردان عضو شورای هماهنگی نگاه مثبتی به بحث افزایش سهم زنان در مجلس آتی دارند؟ آیا اصلا قائل به تبعیض مثبت در این‌باره برای خانم‌ها هستند؟

در استان هرمزگان تلاش می‌کنیم یک یا دو خانم در فهرست نهایی اصلاح‌طلبان داشته باشیم و بنده با توجه به شناختی که از شرایط سیاسی و اجتماعی این استان دارم، معتقدم اگر این خواسته محقق شود، مردم اعم از زنان و مردان به این انتخاب اقبال خواهند داشت و برای اولین‌بار در تاریخ جمهوری اسلامی از استان هرمزگان در مجلس شورای اسلامی زنان هم بر صندلی سبز خواهند نشست.

◣ درصورتی‌که بخواهید این تعداد را از فهرست آینده مشترک اصلاح‌طلبان پر کنید با چه مشکلاتی روبه‌رو هستید؟

اگر بخواهیم صادقانه‌تر و درعین‌حال، صریح‌تر در این زمینه گفت‌وگو کنیم، باید عرض کنم اولین مشکل مهم در کاندیداتوری زنان باور خود آنهاست. ما در طول فعالیت‌های جمعیت در استان، به بسیاری از کسانی که پتانسیل لازم و حداقل‌های قانونی را در این امر داشته‌اند، مراجعه کرده‌ایم و برخی از آنها به هر دلیلی مایل به حضور در عرصه نبودند که گاهی دلایل آنها ظاهرا منطقی به‌نظر می‌رسید. مشکل دوم موارد ناگفته و نانوشته‌ای است که در پس اظهارنظرهای آقایان دیده می‌شود؛ شرط‌هایی که چارچوب‌های آن مشخص نیست؛ مثلا وقتی می‌گویند اگر بانویی قدرت رأی بالایی داشته باشد، از وی حمایت می‌کنیم، درواقع شرطی را مطرح می‌کنند که کسی نمی‌تواند تضمینی برای آن ارائه دهد؛ درصورتی‌که همین آقایان در بررسی آقایان برای کاندیداتوری حتی حاضر می‌شوند کسانی را که امکان رأی‌آوری پایین‌تری دارند مطرح و بررسی کنند، حتی بعضا دیده می‌شود با علم به اینکه آن آقا رأی نمی‌آورد، به مطرح‌شدن وی در سطح خاص سیاسی نظر دارند، اما حاضر نیستند همین حداقل‌ها را برای بانوان هزینه کنند؛ پس اینکه در ظاهر کلام از حضور کاندیدای زن استقبال می‌کنند، ولی عملا زنی را شایسته بررسی یا قراردادن در فهرست ندانند، نتیجه‌اش با مخالفت یکی است.

◣ برای شناسایی و ترغیب زنان اصلاح‌طلب یا با گرایشات نزدیک به اصلاح‌طلبی برای ثبت‌نام، چه برنامه‌هایی دارید؟

از ماه‌های قبل به دنبال شناسایی و ترغیب کسانی بودیم که تجربه کار تخصصی در حوزه زنان و روحیه و تجربه کار سیاسی و تشکیلاتی داشته باشند، لازم است عرض کنم مجموعه اصلاح‌طلبان استان، همگی بر این نکته تأکید دارند که فرد مذکور نباید صرفا گرایش‌ها یا تمایلات اصلاح‌طلبانه داشته باشد، بلکه باید حتما یک اصلاح‌طلب بوده و قبلا در جبهه اصلاحات سابقه کنش سیاسی داشته باشد که به نظر بنده هم، این امر درستی است؛ زیرا متأسفانه مشاهده می‌شود کسانی که در سال‌های سخت کنار اصلاح‌طلبان نبودند، اکنون به‌راحتی خود را اصلاح‌طلب می‌نامند و اگر در این زمینه دقت نشود، آبروی اصلاحات برای کسانی هزینه می‌شود که اعتقادی به این رویکرد ندارند.

◣ وضعیت مشارکت سیاسی زنان در استان هرمزگان را چطور ارزیابی می‌کنید؟

در استان هرمزگان مثل سایر نقاط کشور هم در زمینه مشارکت سیاسی، علاقه‌مندی و استقبال وجود دارد و هم معذوریت‌ها و محدودیت‌ها که این ناشی از نهادینه‌نشدن ساختار حزبی و فعالیت‌های منسجم تشکیلاتی است. حضور چهار زن در شورای هماهنگی نشان می‌دهد مجموعه زنان اصلاح‌طلب در استان، آمادگی ورود به این عرصه را دارند، می‌ماند استقبال آقایان و اینکه آنها بپذیرند زنان نیاز به حمایت خاصی از جانب آنان ندارند؛ فقط کافی است ممانعتی در این زمینه انجام نشود!

حزب زنانه یا زنان حزبی؟

ادامه از صفحه ۶

ما شاید در فضای مجازی خیلی خوشحال باشیم و بگوییم همه می‌فهمند و یک حرف را می‌زنند، اما وقتی به رأی‌هایی که به صندوق ریخته می‌شود نگاه کنیم، می‌بینیم خیلی وقت‌ها زنان علیه زنان کار می‌کنند و این در همان جلسات خانگی اصلاح می‌شود. نباید فراموش کنیم که زنان فعال حزبی، رسانه خاصی برای تنویر افکار عمومی ندارند و همین جلسات تنها راه مؤثر است. به این نکته هم توجه داشته باشید که احزاب به‌طورکلی ضعیف عمل می‌کنند. احزاب زنان باید از همین الان شروع‌به‌کار کنند. حضور اجتماعی زنان بد نیست، اما شبکه‌سازی لازم شکل نگرفته است. ما باید شبکه‌های مدرن و متناسب با نیازهای امروز تشکیل دهیم و اگر این شکاف میان روشنفکر و عامه مردم پر نشود، بازهم می‌بازیم.

◣ پس تحزب و کار حزبی در کنار شبکه‌سازی اجتماعی و شیوه‌های قدیمی‌تر باید موازی با هم تعریف شود؟

منصوری: باید باهم پیوند داشته باشد.

رضایی: اصلا غیرازاین ممکن نیست.

◣ هماهنگی‌ای که از آن صحبت می‌کنید حتما لازم و مؤثر است؛ اما نگاه به آمار و ارقام زنان کاندیدشده در انتخابات و زنان راه‌یافته به مجلس نشان می‌دهد مشکل چندانی درباره رأی‌آوری وجود ندارد. به قول خانم منصوری همان تعدادی که وارد عرصه می‌شوند، تقریبا به موفقیت هم می‌رسند. این یعنی مشکل اصلی جامعه زنان واردنشدن به عرصه عمل است. لطفا به این وجه موضوع هم بپردازید.

جلودارزاده: روشن است که نبود تمایل به حضور در میان زنان به دلیل بالابودن هزینه‌های مشارکت سیاسی برای آنان است. وقتی یک زن نامزد نمایندگی مجلس می‌شود، از لحظه‌ای که ردصلاحیت می‌شود به دلیل اینکه شخصیت شناخته‌شده‌ای نبوده است، باید به‌همراه خانواده‌اش هزینه این ردصلاحیت را بپردازد. نمونه‌هایی وجود دارد که مشکلات خانوادگی پیدا کرده‌اند.

موضوع مخارج انتخابات هم یک عامل بازدارنده دیگر است؛ مثلا ما همیشه دعوا داریم که چرا هزینه انتخاباتی برای برادری که با من کاندیدا می‌شود، ۱۰ برابر من است. وقتی هم که خودم بخواهم خلأها را پر کنم، می‌گویند فردی کار می‌کند و... .

◣ چطور می‌توان هزینه‌های مشارکت سیاسی را به‌عنوان یکی از موانع حضور زنان در عرصه عمل، کاهش داد؟

رضایی: هزینه‌های اقتصادی را می‌گویید؟

◣ خیر، منظور تبعات حضور در عرصه سیاست برای زنان است.

منصوری: خدمت‌تان عرض می‌کنم. ببینید سه دیدگاه در عرصه مشارکت سیاسی هست که به نسبت پیشرفت جوامع مختلف، شدت و ضعف متفاوتی خواهد داشت؛ یک دیدگاه این است که زنان را چه به امر سیاست و حزب؟ زنان باید هوای آشپزخانه را داشته باشند و... . خب این دیدگاه که اساسا مشارکت سیاسی زنان را برنمی‌تابد. دیدگاه دیگر، که به نظر می‌رسد در این مدت در کشور ما غلبه داشته، این است که قانون انتخابات منعی برای حضور زنان ندارد و حتی در انتخابات خبرگان و ریاست‌جمهوری هم می‌توانند بیایند و ثبت‌نام کنند. این دیدگاهی است که ما هنوز نتوانسته‌ایم در باب آن تغییرات لازم را در نظر مسئولان اجرائی و کنشگران سیاسی ایجاد کنیم. دیدگاه دیگری هم وجود دارد که براساس آن مشارکت سیاسی زنان به دلایل فرهنگی، تاریخی، سیاسی و... که موجب شده‌اند زن جنس دوم تلقی شود، خودبه‌خود ایجاد نمی‌شود و ما باید ظرفیت‌های لازم را ایجاد کنیم و از مکانیسم‌هایی استفاده کنیم که به بالاآمدن زنان در عرصه سیاست کمک کند. مثلا قراردادن زنان در فهرست‌های انتخاباتی، کمک به آنها در تأمین هزینه‌های انتخاباتی و پذیرش اینکه احزاب باید این کار را بکنند یا دولت‌ها قوانین را اصلاح کنند تا این سهمیه ایجاد شود.

◣ هزینه‌های مشارکت سیاسی برای زنان جامعه ما با توجه به غلبه نگاه دوم چیست؟

واقعیت جامعه ما غلبه دیدگاه دوم است که می‌گویند زنان بیایند و بروند مجلس کسی جلو آنها را نگرفته. از طرف دیگر در بطن جامعه می‌بینیم که هزینه کار سیاسی برای یک زن فعال سیاسی به‌مراتب بیشتر از یک مرد فعال سیاسی است. اولا اینکه زن وقتی می‌خواهد کار سیاسی کند باید اجازه همسر، پدر یا قیم را داشته باشد اما مردان چنین محدودیتی ندارند و آزادند. هزینه کار سیاسی وقتی بیشتر می‌شود که زن فعال سیاسی در جریانی قرار گیرد که جریان منتقد در عرصه سیاست کشور به‌حساب می‌آید. در بحث انتخابات یکی از دلایلی که سبب می‌شود خانم‌ها ثبت‌نام نکنند، همین ترس از ردصلاحیت است که برابر می‌شود با خدشه‌واردشدن به شخصیت او. مردم نمی‌دانند که چه دلیلی باعث ردصلاحیت بوده و همین مسائل است که کار را سخت می‌کند و عرصه مشارکت سیاسی را برای زنان ایران عرصه سخت و پرمشقتی می‌کند.

رضایی: من فکر می‌کنم مشکل اصلی ما در این زمینه دورشدن از رکن رکین جمهوری اسلامی یعنی اصل ولایت‌فقیه است. اگر به فرموده پیامبر اکرم(ص) که فرمودند امام و رهبرتان را مانند نگین انگشتری احاطه کنید. ما زن‌ها در روند انقلاب خانه‌به‌خانه عمل کردیم. نه روزنامه داشتیم، نه رسانه داشتیم، ساواک داشتیم و خیلی مشکلات دیگر، اما انقلاب اسلامی در کشور پا گرفت. تفاوت میان روشنفکران و عامه مردم هم وجود داشت اما رهبری امام موجب شد که انقلاب پیروز شود. اکنون هم اگر ما زن‌ها به فرموده پیامبر، رهبرمان را مثل نگین انگشتر حفظ می‌کردیم و همان سالی که فرمودند نیمی از کرسی‌های مجلس متعلق به زنان شود یا همان وقت که در ارومیه سخنرانی کردند، مانند دوران انقلاب خانه‌به‌خانه، در هیأت‌ها، در دانشگاه‌ها و... باهم در میان می‌گذاشتیم و همدیگر را تهییج می‌کردیم، پیشرفت بیشتری کرده بودیم. سیاست، تربیت نفوس است، ما به‌عنوان جامعه‌ای که ادعا می‌کنیم برپایه سیاست‌ورزی حضرت علی(ع) عمل می‌کنیم، همیشه جای خالی زنان را در سیاست داشته‌ایم.

جلودارزاده: ما یک جمعیت زنان داشتیم که امام آن را تأیید کرده بود. در شرایطی که جلو خانه آقای طالقانی روز تاسوعا و عاشورا می‌گفتند خواهران حرف نزنند بعد یک طلبه‌ای رفت بالا و بعد همه شروع کردند به شعاردادن و... . امام می‌گفتند که یک جمعیت سیاسی درست کنید. خانم مصطفوی روی سیاسی‌بودن جمعیت تأکید داشت و روزهای انتخابات کیفش را پر از اعلامیه می‌کرد، با ماشین به جماران می‌رفت و در کوچه‌ها آنها را می‌چسباند.

رضایی: به جامعه زینب به‌عنوان یک تشکیلات سیاسی، سهم امام دادند.

◣ اجازه بدهید دنبال راهکار بگردیم. با توجه به اینکه به قول شما تا به امروز به تربیت و رویکردی که در ابتدای انقلاب بر آن تأکید می‌شد، نرسیده‌ایم و درنظرگرفتن سیاست‌ورزی که به اشاره خانم رضایی نداشته‌ایم، در شرایطی قرار گرفته‌ایم که زنان در عرصه مشارکت سیاسی و به‌ویژه فعالیت در چارچوب احزاب و گروه‌های سیاسی حاشیه‌نشین هستند، حالا برای خروج از این وضعیت چه ایده و پیشنهادی دارید؟

رضایی: به اعتقاد من تنها راه نجات جمعیت زنان کشور این است که زنان به این بلوغ فکری برسند که نیاز دارند فراجناحی به‌هم بپیوندند و عزمشان را جزم کنند.

منصوری: شما وقتی‌که به‌صورت کلان بحث احزاب را پیگیری می‌کنید، مشاهده می‌شود که در هیچ‌یک از متون رسمی و غیررسمی، آموزش‌های ترویجی یا عمومی، کار حزبی آموزش داده نمی‌شود. به‌صورت کلی نه‌تنها حزبی‌بودن آموزش داده نشده و تشویق نمی‌شود بلکه گاهی‌وقت‌ها آن‌قدر مذموم تلقی می‌شود که وقتی کسی به مسئولیت می‌رسد افتخار می‌کند که جزء هیچ حزب و جناحی نبوده و فراجناحی است. این مسئله به جامعه چه چیزی آموزش می‌دهد و القا می‌کند؟ مجموعه این رفتارها باورهای جامعه را می‌سازد؛ باورهایی که انتظار می‌رود زنان و مردان ما را به این نتیجه برساند که در قالب یک حزب فعالیت کنند. مشکل دیگری هم در احزاب وجود دارد و آن عدم انگیزه برای افزایش مشارکت زنان است. من با خیلی‌ها صحبت کردم و حتی در جلسه شورای هماهنگی جبهه اصلاحات این را در دستور گذاشتیم که سؤال کنیم آقای حزب x یا y شما برای افزایش سهم زنان چه کرده‌اید؟ یک پاسخی که می‌دادند این بود که اصلا انگیزه‌ای در زنان برای کار سیاسی‌کردن نیست. در بحث زنان نیز ضمن اینکه تشکل‌های مستقل زنان باید کار خود را انجام دهند، نباید از تعامل، گفت‌وگو و اقناع احزاب و جریان‌های سیاسی دیگر غافل شوند چون تصمیم‌گیرندگان نهایی در بزنگاه‌های انتخاباتی غالبا مردان هستند. با توجه به عدم ائتلاف فراگیر زنان و عدم وجود یک شبکه فراگیر زنان که بتوانند به‌عنوان یک قدرت در انتخابات حاضر شوند، ناگزیر از این هستیم که با آقایان صحبت کرده و آنها را هم مجاب کنیم تا به بحث حضور زنان در فهرست‌های انتخاباتی توجه کنند.

◣ خانم منصوری در این مرحله هم مشکل دیگری وجود دارد و پرسیده می‌شود که آیا زنان توان پرکردن این ۳۰ درصد را دارند یا خیر؟

منصوری: این دیگر به خود زنان - اعم از اصلاح‌طلب و اصولگرا - برمی‌گردد که بروند ظرفیت‌ها را شناسایی و معرفی کنند. فکر می‌کنم نزدیک ۱۹۰ حوزه انتخابیه تک نماینده داریم و چند تا از حوزه‌ها است که مجمع نمایندگان دارند. باید دید که تکلیف حوزه‌های انتخابیه تک‌نماینده چه می‌شود. آیا آقایانی که سال‌ها تجربه و توان کار رقابت انتخاباتی دارند به زنان اجازه می‌دهند که به‌عنوان کاندیدای اصلی یک جریان سیاسی در انتخابات حاضر شوند؟ در مورد این موضوع باید کار شود و به‌عنوان یک الزام جدی به آن پرداخته شود، اتفاقا فکر می‌کنم در انتخابات آینده هر جریان سیاسی که نسبت به کاندیداکردن زنان توجه داشته باشد با توجه به اتفاقات و تحولاتی که در بطن جامعه می‌افتد، شانس بیشتری برای موفقیت در انتخابات خواهد داشت.

◣ شما بر تعامل و همکاری با مردان تأکید دارید، اما خانم رضایی بیشتر به محوریت احزاب زنانه و حرکت بدون دخالت آقایان نظر داشتند. تأکید بر اینکه زنان خودشان صفر تا صد کار انتخاباتی را انجام داده و با حمایت زنان در بدنه جامعه هم رأی آورند در کنار کم‌توجهی‌ای که به فعالیت حزبی می‌شود چه نتیجه‌ای خواهد داشت؟ تا کجا می‌توان به‌صورت مقطعی در یک انتخابات موفقیت‌هایی به دست آورد و سیاست را زنانه و مردانه اداره کرد؟ برای حرکت اصولی و در چارچوب قانونمند احزاب چه باید کرد؟

رضایی: خب اگر قرار بود با این شیوه تعامل و... نتیجه بگیریم که تاکنون گرفته بودیم. تا حالا بر همین اساس حرکت شده است.

جلودارزاده: توجه داشته باشید یک گپی وجود دارد. در میزان دارایی‌های زنان، تجارب سیاسی و اجتماعی آنها، جایگاه‌هایی که قبلا به دست آورده‌اند و فرهنگ عمومی جامعه، فاصله‌هایی وجود دارد. اینها یعنی چه؟ مثلا من کسی هستم که دیگر حرفه‌ای شده و وقتی اینجا می‌آیم به دستاورد سیاسی خودم فکر می‌کنم. درباره جریانی که شما سؤال می‌کنید و من پاسخ می‌دهم سه، چهار امتیاز برای خودم شلیک می‌کنم، بعد شما ذهنت این‌را مثبت ارزیابی نمی‌کند، چون فرهنگ ما جوری شکل‌گرفته که اگر زنی بیاید و بخواهد خودش را مطرح کند، می‌گویند سنگ خودش را به سینه می‌زند. پس در زمینه فرهنگ که باید تغییر و تحولی ایجاد کنیم. برای زنان به‌خاطر فشارهای تاریخی خیلی سخت است که ببینند یکی از خودشان می‌خواهد بالاتر برود. باید این را به زنان یاد داد که حرفه‌ای کارکرده و توپ را به هم پاس داده و برای همدیگر جایگاه درست کنیم. مسئله دوم زنان، مشکلات اقتصادی است. ما وقتی بخواهیم برای خود تبلیغات کنیم نه امکانش را داریم که برای خودمان رانت‌هایی را بگیریم تا در شب تبلیغات انتخابات همین‌طور پول بریزیم، نه اینکه کسی برای ما چنین امکانی را فراهم می‌کند اما با همین شرایط باید رقابت کنیم؛ و در همه عرصه‌ها فاصله‌هایی وجود دارد. اگر حمایتی از زنان نشود نسبت حضور زنان در سیاست و اداره کشور از این هم کمتر می‌شود؛ زیرا ناکامی زیاد است. ما باید برای حذف این فاصله‌ها کار کنیم و البته تلاش هم می‌کنیم. به نظر من راه‌حل ما در این مقطع این است که یک ائتلاف سرتاسری زنان داشته باشیم. موضوع مهم و اثرگذار دیگر آن است که یک رهبری متمرکز از حالا ایجاد شود. من به اصولگرا یا اصلاح‌طلب‌بودن زنان کاری ندارم. توقعی زیادی نمی‌توان برای این همگرایی داشت اما همین‌که خانم‌ها روی شعارهای مشترک بایستند؛ مانند کاری که برای وزیرشدن زنان انجام شد، خوب است.

◣ یعنی چاره کار برای پرکردن فاصله‌ای که مطرح کردید و رسیدن به‌جایی که با کار حزبی بتوان مستمر در عرصه بود، ائتلاف سرتاسری زنان است؟

جلودارزاده: یعنی همه به‌دنبال یک توپ مشترک بدویم.

منصوری: این ائتلاف الزاما به معنی قرارگرفتن زنان اصلاح‌طلب و اصولگرا در یک فهرست نیست. این ائتلاف به‌عنوان مطالبه همه زنان ایران می‌تواند برای حضور در مجلس مطرح باشد اما در عمل هر جریان سیاسی با توجه به رویکرد خودش، فهرست خود را ارائه کند.

رضایی: شاید به آنجا هم رسیدیم که فهرست مشترک ارائه شود.

منصوری: شاید هم این اتفاق بیفتد اما عملا تجربه انتخابات‌های گذشته نشان داده که عملا این اتفاق نمی‌افتد.

رضایی: این هم از اشکالات ماست.

منصوری: اما آنچه فکر می‌کنم باید به‌عنوان یک موضوع جدی به آن توجه کرد و پرداخت، این است که متأسفانه در هر بزنگاه انتخاباتی بحث مشارکت سیاسی زنان مطرح می‌شود، احزاب هم به آن توجه می‌کنند ولی بعد از انتخابات به دست فراموشی سپرده می‌شود.

رضایی: درواقع حربه‌ای است برای اینکه آقایان از زنان بهره‌برداری سیاسی کنند.

منصوری: دقیقا، حربه‌ای برای اینکه زنان تا پای صندوق بیایند اما پس از صندوق هیچ سهمی ندارند و تغییر مثبتی برای آنها اتفاق نمی‌افتد، درحالی‌که شما اگر تجربه احزاب دیگر را بررسی کنید، رکن زنان در هر حزبی جریان‌سازی برای فرصت‌های برابر در احزاب را به‌عنوان برنامه دارد و این‌یکی از استراتژی‌های حزب به‌حساب می‌آید که مختص به انتخابات نیست. بنابراین فکر می‌کنم اگر احزاب ما در شرایط فعلی این استراتژی پیش‌برنده را که در تحقق اهداف بلندمدت و کوتاه‌مدت حزب اثرگذار است، در دستور کار قرار دهند و موضوع مشارکت سیاسی زنان و جریان‌سازی فرصت‌های برابر را پیگیری کنند، می‌توان در احتساب ۳۰ درصد از ارکان احزاب به زنان نمود آن را دید. پس از آن می‌توان امیدوار بود که حضور زنان در سیاست و توجه به مشارکت آنها فقط معطوف به انتخابات نباشد و از این نگاه ابزاری فاصله بگیریم.

ادامه در صفحه ۱۹

نکته

رضایی: مقام‌معظم رهبری فرمودند چرا باید در مجلس این تعداد کم نماینده خانم داشته باشیم و چرا نیمی از کرسی‌های مجلس متعلق به زنان نباشد؟!

نکته

جلودارزاده: به نظر من راه‌حل ما در این مقطع این است که یک ائتلاف سرتاسری زنان داشته باشیم. موضوع مهم و اثرگذار دیگر آن است که یک رهبری متمرکز از حالا ایجاد شود

منهای پایتخت

بزرگ‌ترین رزمایش گردان‌های الی‌بیت‌المقدس در قزوین

● فارس؛ قزوین: رضا اسماعیلی، مسئول آموزش و عملیات سپاه صاحب‌الامر (عج) استان قزوین گفت: بزرگ‌ترین رزمایش گردان‌های الی‌بیت‌المقدس این استان به صورت تاکتیک رزمی در مهرماه برگزار می‌شود. او افزود: هدف از این رزمایش بالابردن توان آمادگی نظامی گردان‌های الی‌بیت‌المقدس و کوثر است که در راستای تمرین مباحث دفاع از کوی و برزن، مردم یاری در حوادث طبیعی و غیرمترقبه و پشتیبانی گردان‌های امام حسین (ع) آمادگی لازم را کسب می‌کنند.

آیت‌الله علم‌الهدی:

شورای شهر مشهد سوژه عملیات روانی

● مهر؛ مشهد: آیت‌الله سیداحمد علم‌الهدی، امام جمعه مشهد گفت: عده‌ای که در دوره‌های پیشین شورا توفیقی در خدمت نداشتند حال شورای چهارم را به سوژه عملیات روانی دشمن تبدیل کرده و دست به تخریب شورا می‌زنند. او در دیدار با اعضای شورای شهر مشهد بیان کرد: برخی از جریان‌های مخالف اصولگرایی به دلیل اینکه به خطوط قرمز دین پایبند نبوده، با دروغ‌پردازی سعی دارند تا با هدف قراردادن عملکرد شورای شهر جریان اصولگرایی را تخریب و آن را ناکارآمد جلوه دهند. او با بیان اینکه درحال‌حاضر عملیات روانی شدیدی علیه شورای شهر مشهد به‌راه افتاده است، افزود: گروه‌هایی که با عنوان کمپین طرفداری مدیریت توسعه شهری اخیرا راه‌اندازی شده در زمره افرادی هستند که با هدف قراردادن جایگاه شهدای بوستان کوهسنگی دست به عملیات روانی می‌زنند.

تأکید فرمانده سپاه نطنز بر استکبارستیزی در هیأت‌های مذهبی

● فارس؛ نطنز: حسین آقادوستی، فرمانده سپاه نطنز گفت: استکبارستیزی شعار اصلی هیأت‌های مذهبی است و انتظار می‌رود شعار مرگ بر آمریکا در مراسمات مذهبی هم سر داده شود. او با تأکید بر اینکه به نتیجه‌رسیدن برجام دلیلی بر حذف شعار مرگ بر آمریکا نیست، بیان کرد: بازگشایی سفارت انگلیس امر دیپلماتیک و عرف جهانی است، ولی مجوزی برای اتمام خصومت و دشمنی با انگلیس نخواهد بود.